

undersøgelse, der er baseret på svar fra ca. 90 kommuner:

»Fra kommunalpolitisk side har der været fremført, at det ville være vanskeligt eller umuligt at fremskaffe job til alle de unge, der i dag er på bistand. Denne kommentar har vi ikke set i nogen af de besvarelser, vi har fået ind. Der peges tværtimod på en masse arbejdsopgaver, som kunne udføres, hvis midlerne blot kunne kanaliseres over på det. Man nævner f.eks. arbejdstilbud i administrationen og institutioner, hjælp til pensionister med have, sne, hovedrenøring eller vinduespudsning, genbrugsvirksomhed, biodynamisk gartneri, fremstilling af blindebøger, reparationsvirksomhed på kommunale ejendomme, produktionsskoler.«

Repræsentanterne for KL, SASU, Københavns og Frederiksberg Kommuner, DUF og LO finder ikke, at Socialforskningsinstitutets undersøgelse overhovedet omfatter en analyse af kommunernes vurdering af det foreliggende lovforslag, idet lovforslaget ikke forelå på undersøgelsestidspunktet.

Socialministeriets repræsentanter har hertil anført, at det foreliggende arbejdsnotat indeholder kommunale synspunkter fra en undersøgelse i efteråret 1988 om kommunernes holdning og ønsker vedrørende beskæftigelsesaktiviteter. Kommunernes svar viser, at der er stor interesse for at vende passive ydelser til aktive, og at der er mange forslag til arbejdsopgaver.

For så vidt angår spørgsmålet om kvalitets sikring af beskæftigelsestilbudene er det Socialministeriets opfattelse, at det ud fra det centrale system på det sociale område ikke er muligt fra centralt hold at stille specificerede krav til kommunerne om kvalitetsindholdet. Men der kan i vejledende retningslinier til kommunerne angives forudsætninger og ønsker med hensyn til kvaliteten af tilbudene, ligesom spørgsmålet i givet fald vil kunne tages op til vurdering af de sociale tilsynsmyndigheder.

Det er DA's repræsentanters opfattelse, at kvalitetsindholdet af tilbudene skal fastsættes decentralt, hvorfor DA's repræsentanter kan tiltræde, at der alene udarbejdes vejledende retningslinier i kommunerne med angivelse af forudsætninger og ønsker med hensyn til tilbudenes kvalitet.

Udvalget har i forbindelse med spørgsmålet om kvalitetssikring drøftet, hvorledes ung-

domsydelsesordningen for de unge under 20 år vil påvirke den del af den beskæftigelsesmæssige indsats for de 20-30-årige, som kommunerne finansierer over de beskæftigelsesmæssige pligtmidler.

Repræsentanterne for LO, KL, SASU, Københavns og Frederiksberg Kommuner og DUF finder, at en gennemførelse af L 150 vil kunne medføre en svækkelse af indsatsen for de 20-30-årige. Ungdomsydelsesordningen vil i et vist omfang forudsætte en omprioritering i indsatsen fra de 20-30-årige til de under-20-årige. Repræsentanten for Københavns og Frederiksberg Kommuner har konkret oplyst, at indførelsen af ungdomsydelsesordningen i Københavns Kommune forudses at ville føre til en reduktion af de afsatte midler ud over pligtbeløbet i størrelsesordenen 10-20 mio. kr.

Socialministeriet står uforstående over for, at ungdomsydelsesordningen skulle kunne begrunde en svækkelse af den samlede indsats.

Det er forudsat i lovforslaget, at kommunernes udgifter til ungdomsydelse for den ene halvdel vedkommende kan anmeldes til refusion, mens der for den anden halvdel gives kompensation til kommunerne via bloktilskuddet. Herudover er det forudsat, at kommunen som driftsudgifter ved ordningen kan anmelde 20 pct. af lønudgiften til de unge til refusion.

Endvidere kan socialministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen tillade, at der ydes refusion til kommunerne for udgifter, som vedrører en ekstraordinær udvidelse af indsatsen over for kontanthjælpsmodtagere. Hertil kommer, at der på finansloven for 1989 og følgende år er afsat et puljeløb på 25 mio. kr. for at støtte forsøgsordninger og projekter, der går ud på at aktivere de særligt udsatte blandt de over-20-årige. Kvinderne udgør en stor gruppe blandt disse, og det findes derfor rimeligt at give projekter for kvinder en fortrinsstilling.

Udvalget har endelig drøftet de praktiske problemer, der knytter sig til effektiviteten af beskæftigelsestilbudet, hvis dette som foreslået i lovforslaget skal gives til den unge straks ved ansøgningen om kontanthjælp.

Repræsentanten for Københavns og Frederiksberg Kommuner foreslår, at der i ordningen indlægges en visitationsperiode på 1-2 uger, således at den unge i startfasen får udbetalt almindelig kontanthjælp og ikke ungdomsydelse, idet det administrativt vil være kompliceret